

Pics del llac Léman – Cantó del Valais (Suïssa)

Data: del 23 de juliol al 5 d'agost de 2016

Participants (3): Jean Claude Vethey, Pili Inostroza i Toni Coll

Ascensions: Alamont (1.900 m.a.)
Grammont (2.172 m.a.)
Cornettes de Bise (2.430 m.a.)

Descripció: La Confederació Helvètica, altrament dit Suïssa, te quatre llengües oficials: alemany, francès, italià i romanx. Està integrada per vint-i-sis Cantons i té una superfície quasi 10.000Km² més gran que Catalunya, mentre que la seva població és lleugerament inferior a la nostra. El Cantó del Valais, de parla francesa és el segon més gran en superfície, després del de Bern, en canvi la seva població arriba just als 250.000 habitants.



Hisop



Marcòlic

El riu Rhône o Roine en català o Ródano en castellà, neix a 2.209 metres d'alçada als peus de la Glacera del mateix nom, en el extrem oriental del Valais, discorre entre els Alps Bernesos al Nord i els Alps Valaisans al Sud, creua tot el Cantó del Valais i recull les aigües procedents de les glaceres de molts quatre mils dels Alps. A partir de Martigny gira 90° cap el Nord, travessa el llac de Ginebra o també dit Léman i després ja entra a França. Continua cap al Sud i poc abans d'Arlés bifurca en dos braços que generen el delta de la Camarga i finalment desemboca en el Mediterrani.



El Rhône creua el Valais



El Rhône entra en el Léman

El relleu de la riba septentrional del llac Léman presenta un aspecte menys muntanyós que la riba Meridional, on predominen els penya-segats quasi fins a la vora del llac. Una estreta franja del territori del Valais arriba al Léman tot allargant-se entre la riba esquerra del Rhône i la línia de la frontera amb França. Precisament en aquesta porció de Suïssa és on es troben els cims que coronen els penya-segats de que parlàvem. Durant uns dies, aquestes discretes muntanyes, han estat les protagonistes de les nostres excursions.



Balec



Le Pecheux

El paisatge que envolta aquets cims, possiblement és un dels més genuïns de Suïssa amb el llac més gran de tot el país al fons del abisme i damunt la cinglera nombrosos prats encatifats. El verd enlluernador de l'herbei curull de flors tornassolades acull la pastura de les vaques al bell mig d'un escampall de promontoris que es van esborrant fins l'horitzó que delimiten les gegantines serralades alpines.



Orquídia de maig



Femella cabra dels Alps (Capra Ibex)

Des del poble de Vionnaz situat a (392m.) a la riba esquerra del Rhône ja havíem efectuat excursions a peu cap els pobles de Torgon (1.085m.), La Jorette (1.135m.), Miex (997m.) i Flon (1.049m.). L'espaió aparcament del final del llogarret de Flon, on fineix la carretera, esdevé la base més idònia per iniciar les excursions als cims del Léman.

Per efectuar aquestes ascensions, primerament prenem el "Sentier Chevrier de Sassilles", que s'enfila entre el bosc fins al "Col de Taney" (1.440m.), tot seguit

baixem lleugerament per anar cap el “Lac de Tanay”(1.408m.). Vora l'estany l'entorn és de postal, amb una capella i nombroses cases de fusta lluint escuts i banderes i tancant la vall cap el N.O. la singular muntanya de “Les Jumelles”, que nosaltres en diríem “El Pedraforca del Valais”, per la extraordinària similitud amb el nostre emblemàtic massís.



Lac Tanay



Jumelles

Continuem avançant pel mig del llogarret fins trobar el pal indicador de la bifurcació de camins, que està col·locat vora la font de la Sirena. Anant cap a l'Oest faríem cap als “Cornettes de Bise”, per tan girem cap al Nord per anar cap els cims Alamont i Grammont. El camí entra en el bosc i guanya alçada fent llargues ziga-zagues i al sortir continua pels prats de les Combes (1.598m.) i passa vora el primer “Alpage” (1.738m.), que és com una borda corral per a vaques i ovelles.



Alamont al fons



Font i Coll de Crosses

Més amunt, a (1.810m.) trobem la bifurcació del sender que condueix a l'Alamont, deixem aquest cim per quan tornem del Grammont i seguim pujant cap a la Font (1.880m.) i cap el “Col de Crosses” (1.971m.). Superat el coll, es continua quasi planer per la zona anomenada “Le Pecheux” fins al segon “Alpage” (2.000m) on fineix l'ample camí i comença un estret corriol que s'enfila pel llom NO. del cim, tot seguint l'aèria línia que descriuen els penya-segats, i que arriba al cim en poc més d'un quart d'hora. (Temps efectiu aprox. d'ascensió 3hores. I desnivell positiu 1.123m.). A la baixada aprofitem per

coronar l'Alamont, que des de la bifurcació suposa uns tres quarts d'hora per anar i mitja hora per tornar.



Grammont al fons



Cim Grammont

L'itinerari per assolir els "Cornettes de Bise", que és el cim més alt de la zona, primerament és el mateix que el descrit anteriorment fins el pal indicador vora la font de la Sirena, i a partir d'aquest punt cal anar cap al Oest, creuar el torrent i continuar pel camí de "Les Esserses" que discorre paral·lel al torrent i ens apropa als "Alpages" i a la muntanya de Loz (1.829m.). Poc més amunt es troba la cruïlla (2.000m.) amb el pal indicador del sender del Oest cap al "Col d'Ugeon", que deixem i continuem cap el Sud pel senderó que va sortejant els contraforts del gran massís dels "Cornettes".



Cornettes de Bise



Cim Cornettes de Bise

Passem una mena de collet entrem al "Chaux du Milieu", zona fortament inclinada, plena de congestes i amb el terreny molt descompost. Superat l'indret un estret i penjat passadís en aboca al coll (2.250m.) situat sobre la línia fronterera amb França, entre els "Rochairs du Chaudin" i el cim principal. Fem un petit rodeig i ja enfilem directament pels contraforts francesos fins el cim. (Temps efectiu aprox. d'ascensió 4h.30m. I desnivell positiu 1.352m.).